

РЕШЕНИЕ

№ 3117

гр. София, 10.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 27.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **6695** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.38, ал.8 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във вр. с чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Н. А. Н. против решение рег. № ППН-01-360/2021г. от 20.06.2023г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД). Ответникът и заинтересованата страна (ЗС) министър на вътрешните работи изразяват становище за неоснователност на жалбата.

След като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Производството пред КЗЛД е образувано по жалба с рег. № ППН-01-360/28.04.2021г., подадена от Н. А. Н. срещу 03 - то Районно управление (РУ) на областната дирекция (ОД) на Министерство на вътрешните работи (МВР) – Варна, с оплаквания за неправомерно събиране на данни от районен съд (РС) Търговище и РС Попово във връзка с жалби с УРИ 439000—6003/2020 и УРИ 436000-3940/2020 по описа на Трето РУ на ОД на МВР - Варна; неправомерно използване на данни от същите жалби за целите на даване на мнение за образуване на досъдебно производство срещу жалбоподателя; неправомерно използване на данни, съдържащи се в преписка 439000 - 6003/2020, пр. преписка № 4967/2020 по описа на Районна прокуратура (РП) - Варна, а именно от жалба с УРИ 439000-6003/2020, сведения на К. К., В. Г., С. Д. и К. К., по

пр. преписка № 2282/2020 г. по описа на РП - Варна.

От проведеното проучване КЗЛД установила, че Н. А. Н. е подал жалба с УРИ № 439000-6003/2020 до Трето РУ на ОД на МВР – Варна, съдържаща твърдения, че е ударен от пенсионер и че последният е надраскал колата му. Случаят е от 12.03.2020 г., като жалбата е изготвена същия ден. На следващия ден жалбоподателят сезирал и Второ РУ на ОД на МВР - Варна с жалба № 436000- 3940/2020 по повод същия инцидент. Всички засегнати лица се обърнали към лечебно заведение за издаване на медицинско удостоверение. По преписката била извършена проверка, в хода на която било направено искане за изготвяне на справка за съдимост на жалбоподателя до Бюро за съдимост при РС – Търговище. Такава не била изготвена, тъй като лицето не е родено в този район. Направено е следващо искане за изготвяне на справка до Бюро за съдимост при РС - Попово от дата 26.03.2020 г. Поисканата справка е издадена на 31.03.2020 г.

Посочва се в обстоятелствената част на оспорения акт и, че били снети сведения от лицата С. А. Д., В. М. Д., К. Б. К., К. П. К. в периода 12.02.2020г. - 13.03.2020 г. Материалите по преписката (439000-6003/2020 и 436000-3940/2020) били докладвани на РП - Варна с предложение за образуване на досъдебно производство срещу жалбоподателя с оглед събрани данни за осъществен състав на престъпление от чл. 325, ал. 3 от НК, като същите са изпратени на 15.04.2020 г. На следващия бил определен наблюдаващ прокурор и образувана пр. преписка № 4967/2020 г. С постановление на РП - Варна от дата 27.04.2020 г. били дадени указания за извършване на разследване от служител, определен от началника на отдел “Разследване“ при ОД на МВР - Варна. По случая било образувано ДП № 540/2020 по описа на Трето РУ на ОД на МВР - Варна и предприети действия по изпълнение на дадените от наблюдаващия прокурор указания, като в хода на разследването са събрани и данни от Бюро за съдимост при РС - Попово въз основа на искане от дата 29.04.2020 г. за изготвяне на справка за съдимост с бюлетин на жалбоподателя, видно от отговор на Бюро за съдимост при РС - Попово от дата 12.05.2020 г.

С оглед така установените обстоятелства КЗЛД приела от правна страна, че изхождайки от контекста, в който жалбоподателят твърди, че са извършени нарушения на правилата за защита на личните данни, приложение намира Законът за защита на личните данни, в който е транспонирана Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския Парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно физическите лица във връзка с обработването на лични данни от за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета и по-конкретно глава 8 от закона, озаглавена “Правила за защита на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за обществения ред и сигурност и тяхното предотвратяване“. Съгласно чл.42 ЗЗЛД, правилата на тази глава се прилагат при обработването на лични данни от компетентни органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за обществения ред и сигурност и тяхното предотвратяване. Според § 1, т. 1, т. 2 и т. 4 от Допълнителните разпоредби (ДР) на

ЗЗЛД, по смисъла на този закон: “Лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано или подлежащо на идентификация лице; за подлежащо на идентифициране лице се смята това лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по - специално чрез идентификационен номер [...] или един или повече специфични признаци, отнасящи се до неговата физическа, физиологическа, [...] идентичност, с оглед на което следва да се приеме, че процесите данни попадат в приложното поле на понятието “лични данни“ - обикновена, тъй като става дума за “информация, свързана с идентифицирано или подлежащо на идентификация лице“ - имена, ЕГН, адрес, мобилен телефонен номер, противоправно поведение, т. е. данни за физическата идентичност на лицето и неговия поведенчески профил, като част от социалната му идентичност; “Обработване на лични данни“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвани или не с автоматични средства, прилагани към личните данни, като събиране, запис, организиране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване [...]. В тази връзка принципно действията по събиране на данни и тяхната употреба следва да се разглеждат като обработка на лични данни, тъй като посочените действия са предвидени като едни от възможните такива, които когато се извършват гюдзтношение на личните данни водят до тяхното обработване; “Администратор на лични данни“ съгласно чл. 42, ал.5 от ЗЗЛД вр. чл. 29, ал. 1 от Закона за Министерствата на вътрешните работи е министърът на вътрешните работи. Районните управления, областните дирекции, вкл. служителите, които работят в тях, са част от структурата на МВР и не могат да се разглеждат като администратори или обработващи лични данни.

КЗЛД приела, че събирането на данни за съдимост на жалбоподателя не съставлява нарушение на чл.45, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, тъй като при разследване на престъпления (което е една от основните дейности на МВР) органите на последното имат правото и задължението да събират доказателства, в т. ч. данни за извършителя. С оглед същите цели, обработката на данните не може да бъде определена като незаконосъобразна. Администраторът на личните данни е оправомощен да обработва данните и за такава цел (наказателното преследване) съобразно разпоредбите на чл. 52, ал. 1, т. 2, чл. 193, чл. 194, ал. 3, чл. 196, ал. 1, т. 6, чл. 197 от НПК и чл. 15, ал. 1 от ЗМВР. Посочва се в мотивите на оспорения акт и, че в този смисъл е и решение на СЕС от 08.12.2022 г. по дело С-180/21. КЗЛД приела и, че е неоснователно оплакването, че данни на жалбоподателя, съдържащи се в жалба с УРИ 439000—6003/2020 и сведения на К. К., В. Г., С. Д. и К. К. са приобщавани от Трето РУ на ОД на МВР - Варна от преписка 439000-6003/2020 по описа на Трето РУ на ОД на МВР - Варна, пр. преписка № 4967/2020 по описа на РП - Варна по пр. преписка № 2282/2020 г. по описа на РП - Варна, тъй като не се установило съществуването на доказателства за тези твърдения. По изложените съображения, с процесното решение КЗЛД приела, че отправената до нея жалба се явява неоснователна.

В производството пред съда не бяха представени доказателства, от които да е възможен различен извод. Като прецени изцяло законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че решението е постановено в установената форма от компетентен орган; при това не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и то е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на спора разносните остават за жалбоподателя така, както са направени и на основание

чл.143, ал.3 АПК следва да бъдат уважени своевременно направените от страна на ответника и ЗС искания за юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя на по 100 (сто) лева съобразно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, съгласно чл.78, ал.8 от Гражданския процесуален кодекс.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. А. Н., с ЕГН [ЕГН], против решение рег. № ППН-01-360/2021г. от 20.06.2023г. на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА Н. А. Н., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Комисията за защита на личните данни сумата 100 (сто) лева – юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА Н. А. Н., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Министерството на вътрешните работи сумата 100 (сто) лева – юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: